

I

(Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk)

RÅDETS FORORDNING (EØF) Nr. 3796/81

af 29. december 1981

om den fælles markedsordning for fiskerivarer

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 42 og 43,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet (⁽¹⁾),

under henvisning til udtalelse fra Det økonomiske og sociale Udvalg (⁽²⁾), og

ud fra følgende betragtninger:

de grundlæggende bestemmelser vedrørende markedsordningen for fiskerivarer bør revideres af hensyn til udviklingen på markedet, ændringerne i fiskeriet inden for de seneste år og de nuværende markedsreglers utilstrækkelighed; da de ændringer, der skal foretages, er talrige og komplicerede, vil bestemmelserne, såfremt de ikke omarbejdes fuldstændig, komme til at mangle den klarhed, som retsfor skrifter bør udvise; derfor bør en ny forordning afløse forordning (EØF) nr. 100/76 (⁽³⁾), senest ændret ved forordning (EØF) nr. 3443/80 (⁽⁴⁾);

i forbindelse med det fælles markeds funktion og udvikling skal der for så vidt angår landbrugsvarer udformes en fælles landbrugspolitik, som navnlig skal omfatte en fælles ordning af markederne for landbrugsvarer, der alt efter varernes art kan antage forskellige former;

fiskeriet har en særlig betydning for landbrugsøkonomien i visse af Fællesskabets kystområder; for fiskerne i disse områder udgør udbyttet af dette erhverv den overvejende del af deres indkomst; markedets stabilitet bør derfor fremmes ved egnede foranstaltninger;

en af foranstaltningerne til gennemførelse af den fælles markedsordning er anvendelse af fælles handelsnormer for de pågældende varer; anvendelsen af disse normer bør medføre, at varer af utilstrækkelig kvalitet holdes borte fra markedet, og at handelsforbindelserne fremmes på grundlag af redelig konkurrence, hvilket medvirker til at forbedre fiskeriets rentabilitet;

anvendelsen af disse normer kræver kontrol med de varer, for hvilke normerne gælder; der bør derfor træffes foranstaltninger, der sikrer en sådan kontrol;

der bør i forbindelse med reglerne for markedernes funktion fastsættes bestemmelser, der gør det muligt at tilpasse udbudet til markedskravene, og som i det omfang, det er muligt, sikrer producenterne en rimelig indkomst; oprettelsen af producentorganisationer, hvis medlemmer er forpligtet til at overholde visse regler, især med hensyn til produktion og afsætning, bidrager i betragtning af de særlige forhold, der gør sig gældende for markedet for fiskerivarer, til virkeliggørelsen af disse mål;

der bør fastsættes bestemmelser, som letter disse organisationers oprettelse og virksomhed, og som fremmer de investeringer, som anvendelsen af deres fælles regler medfører; medlemsstaterne bør i dette øjemed have mulighed for at yde producentorganisationerne en støtte bør dog begrænses og kun ydes i en overgangsperiode, ligesom den bør være gradvis

(¹) EFT nr. C 50 af 9. 3. 1981, s. 85.

(²) EFT nr. C 159 af 29. 6. 1981, s. 7.

(³) EFT nr. L 20 af 28. 1. 1976, s. 1.

(⁴) EFT nr. L 359 af 31. 12. 1980, s. 13.

aftagende, således at producenternes finansielle ansvar gradvis øges;

da organisationernes koncentration og struktur ikke er tilfredsstillende i visse medlemsstater, er det nødvendigt at tillade medlemsstaterne at yde dem højere støtte i en overgangsperiode;

for at styrke organisationernes handlekraft og derved fremme en større stabilitet på markedet bør det tillades medlemsstaterne på visse betingelser at udvide bl.a. de markedsføringsregler, som organisationen i et bestemt område har vedtaget for sine medlemmer, til også at omfatte samtlige ikke-medlemmer, der afsætter varer i det pågældende område;

anvendelsen af ovennævnte ordning medfører udgifter for den organisation, hvis regler er blevet udvidet; det er derfor rimeligt at lade ikke-medlemmerne bidrage til at dække disse udgifter; der bør i øvrigt åbnes mulighed for, at den pågældende medlemsstat yder disse producenter en godtgørelse for de produkter, der ikke har kunnet afsættes, og som er blevet trukket ud af markedet, til trods for at de er i overensstemmelse med handelsnormerne;

der bør under alle omstændigheder fastsættes bestemmelser, der hindrer producentorganisationerne i at indtage en dominerende stilling i Fællesskabet;

for at afværge markedssituationer, der medfører priser, som kan forårsage forstyrrelser på Fællesskabets marked, er det for visse fiskerivarer af særlig betydning for producenternes indkomst nødvendigt for hver enkelt af disse varer at fastsætte en for Fællesskabets produktionsområder repræsentativ orienteringspris, der tjener til fastsættelse af prisniveauet for markedsinerventionerne;

med henblik på stabilisering af priserne er det ønskeligt, at producentorganisationerne kan intervenere på markedet, især ved inden for en gaffel at anvende tilbagetagspriser for at tage hensyn til sæsonbestemte prisudsving på markedet;

i visse tilfælde og under bestemte forudsætninger er det hensigtsmæssigt at støtte producentorganisationernes foranstaltninger ved at yde dem finansiell udligning for de varemængder, der tages tilbage fra markedet;

erfaringen har vist, at den finansielle udligning, der ydes disse organisationer, i visse tilfælde ikke er

tilstrækkelig stor til at fremme fiskernes tilslutning til disse organisationer; den finansielle udligning bør derfor forhøjes;

erfaringen har vist det nødvendigt at gøre interventionsordningen mere fleksibel, således at Fællesskabets tilbagetagspriser fastsættes på en sådan måde, at organisationerne inden for visse grænser kan foretage tilbagetagspriser på grundlag af de konstaterede udsving på markedet;

for at tilskynde fiskerne til i større udstrækning at tilpasse deres udbud til markedets behov bør den finansielle udligning differentieres på grundlag af de mængder, der tages tilbage fra markedet;

det bør navnlig som følge af de knappe ressourcer inden for visse fiskearter så vidt muligt undgås at destruere fisk af høj handelsværdi, der er taget tilbage fra markedet; der bør derfor ydes støtte til forarbejdning og oplagring til konsum af visse mængder ferske varer, der er taget tilbage fra markedet; på grund af dels de særlige vanskeligheder for så vidt angår ansjoser og sardiner fra Middelhavsområdet, dels det ringe antal producentorganisationer i Middelhavsområderne bør der for en begrænset periode fastsættes en særlig støtteordning for disse to varer, der produceres i de pågældende områder;

der bør åbnes mulighed for i tilfælde af markante prisfald for visse frosne varer at yde producenterne støtte til privat oplagring af sådanne varer med oprindelse i Fællesskabet;

et prisfald for indført tun til konserverindustrien kan true indkomstniveauet for Fællesskabets producenter af denne vare; der bør derfor efter behov ydes producenterne udligningsgodtgørelse;

for at sikre lakse- og hummerproducenteres indkomstniveau, bør der skabes mulighed for på visse betingelser at yde disse producenter udligningsgodtgørelse;

det er imidlertid i Fællesskabets interesse, at anvendelse af told efter den fælles toldtarif helt suspenderes for bestemte varer; da Fællesskabets fangst af tunfisk er utilstrækkelig, bør der drages omsorg for, at den levnedsmiddelindustri, der anvender disse fangster, til stadighed har forsyningsvilkår, der kan sammenlignes

med dem, der gælder for de eksporterende tredjelandslande, således at denne industris udvikling inden for rammerne af de internationale konkurrencevilkår ikke modvirkes; de ulemper, en sådan ordning kan medføre for Fællesskabets tunfiskproducenter, vil kunne udlignes ved ydelse af en med henblik herpå fastsat godtgørelse; endvidere gør økonomiske og sociale hensyn det rimeligt at opretholde de traditionelle tilførselskanaler for hovednæringsmidler som f.eks. saltet og tørret torsk;

erfaringen har vist, at det kan blive nødvendigt meget hurtigt at træffe toldmæssige foranstaltninger for at sikre forsyningen af fællesskabsmarkedet samt overholdelsen af Fællesskabets internationale forpligtelser; for at Fællesskabet kan handle hurtigt i sådanne situationer, bør der fastsættes en procedure, der gør det muligt hurtigt at træffe de nødvendige foranstaltninger;

for visse varers vedkommende bør der træffes foranstaltninger mod indførsel fra tredjelandslande til unormalt lave priser for derved at hindre markedsforstyrrelser i Fællesskabet; for at gøre disse foranstaltninger mere effektive bør systemet til konstatering af importpriserne forbedres, og listen over varer, der kan komme ind under referenceprisordningen, udvides;

en sådan ordning gør det muligt at afskaffe alle kvantitative restriktioner ved Fællesskabets ydre grænse for de fleste varers vedkommende og kun at anvende den efter den fælles toldtarif faktisk opkrævede told;

for nogle varers vedkommende er det endnu ikke muligt at fastsætte en importordning på fællesskabsplan; det er derfor for disse varers vedkommende nødvendigt at tillade medlemsstaterne at opretholde de kvantitative restriktioner, der følger af deres nationale ordning;

den ovenfor beskrevne ordning kan under usædvanlige forhold vise sig utilstrækkelig; for at Fællesskabet i sådanne tilfælde ikke skal være ubeskyttet mod en eventuel forstyrrelse af markedet, bør det have mulighed for at træffe alle nødvendige foranstaltninger;

foruden den ovenfor beskrevne ordning bør der, i det omfang det er nødvendigt, for at den kan virke efter hensigten, kunne gives regler for anvendelse af proceduren for aktiv forædling, og denne anvendelse bør i det omfang markedsituationen kræver det, helt eller delvis kunne forbydes; endvidere bør restitutionerne

fastsættes således, at råvarer fra Fællesskabet, som Fællesskabets forarbejdningsindustri anvender med henblik på eksport, ikke stilles ringere ved, at der findes en ordning for aktiv forædling, som kunne foranledige forarbejdningsindustrien til at foretrække at indføre råvarerne fra tredjelandslande;

det må undgås, at konkurrencen mellem Fællesskabets virksomheder på markederne uden for Fællesskabet fordrejes; der bør derfor skabes lige konkurrencevilkår gennem en fællesskabsordning, der giver mulighed for at yde restitutioner til fiskerivarer ved udførsel til tredjelandslande, for så vidt dette er nødvendigt for at sikre Fællesskabets deltagelse i den internationale handel med de pågældende varer, navnlig når udbudet af disse varer er tilstrækkeligt i Fællesskabet, og såfremt disse udførsler er økonomisk betydningsfulde;

opkrævning af told eller afgifter med tilsvarende virkning og anvendelse af kvantitative restriktioner eller foranstaltninger med tilsvarende virkning i Fællesskabets interne handel er umiddelbart forbudt i henhold til traktatens bestemmelser;

virkeliggørelsen af et enhedsmarked på grundlag af et fælles prissystem kan bringes i fare ved ydelse af visse former for støtte; derfor bør de bestemmelser i traktaten, efter hvilke den af medlemsstaterne ydede støtte kan bedømmes, og den med det fælles marked uforenelige støtte kan forbydes, anvendes inden for fiskerisektoren;

den fælles markedsordning for fiskerivarer skal på passende måde tage hensyn til både de i traktatens artikel 39 og de i artikel 110 fastsatte mål;

ved anvendelsen af den fælles markedsordning må det endvidere tages i betragtning, at det er i Fællesskabets interesse at bevare fiskebestandene i videst muligt omfang; derfor bør foranstaltninger vedrørende mængder ud over dem, der eventuelt er tildelt staterne, ikke finansieres;

for at lette gennemførelsen af de påtænkte bestemmelser skal der fastsættes en fremgangsmåde, hvorved der etableres et snævert samarbejde mellem medlemsstaterne og Kommissionen i en forvaltningskomité;

de udgifter, som medlemsstaterne har afholdt som følge af de forpligtelser, som anvendelsen af denne

forordning medfører, påhviler Fællesskabet i overensstemmelse med artikel 2 og 3 i Rådets forordning (EØF) nr. 729/70 af 21. april 1970 om finansiering af den fælles landbrugspolitik ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 3509/80 ⁽²⁾ —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. Der oprettes en fælles markedsordning for fiskevarer omfattende en ordning for priser og samhandel samt fælles konkurrenceregler.

2. Denne markedsordning gælder for følgende varer:

Position i den fælles toldtarif	Varebeskrivelse
a) 03.01	Fisk, fersk (levende eller død), kølet eller frosset
b) 03.02	Fisk, saltet, i saltlage, tørret eller røget (også varmrøget)
c) 03.03	Krebsdyr og bløddyr, med eller uden skal, ferske (levende eller døde), kølede, frosne, saltede, i saltlage eller tørrede; krebsdyr med skal, kogt i vand
d) 05.15	Animalske produkter, ikke andetsteds tariferet; døde dyr af de arter, der er nævnt i kapitel 1 eller 3, uegnede til menneskeføde: A. Fisk, krebsdyr og bløddyr
e) 16.04	Fisk, tilberedt eller konserveret (herunder kaviar og kaviarerstatning)
f) 16.05	Krebsdyr og bløddyr (med eller uden skal), tilberedte eller konserverede
g) 23.01	Mel og pulver af kød, slagteaffald, fisk, krebsdyr og bløddyr, uegnet til menneskeføde; fedtegrever: B. Mel og pulver af fisk, krebsdyr og bløddyr

⁽¹⁾ EFT nr. L 94 af 28. 4. 1970, s. 13.

⁽²⁾ EFT nr. L 367 af 31. 12. 1980, s. 87.

AFSNIT 1

Handelsnormer

Artikel 2

1. For de i artikel 1 nævnte varer eller for grupper af disse varer kan der fastsættes fælles handelsnormer og anvendelsesområder for disse normer; disse normer kan især omfatte inddeling efter kvalitetskategori, størrelses- eller vægtklasse, emballage, behandlingsgrad samt mærkning.

2. Efter udstedelsen af disse normer må varer, på hvilke de finder anvendelse, kun udbydes, tilbydes, sælges eller i øvrigt bringes i omsætning, når de opfylder de nævnte normer, idet der dog kan fastsættes særlige bestemmelser for samhandelen med tredjelande.

3. Rådet fastsætter på forslag af Kommissionen med kvalificeret flertal normerne og de almindelige regler for deres anvendelse, herunder de i stk. 2 nævnte særlige bestemmelser.

Artikel 3

Der træffes afgørelse om de tilpasninger, der skal foretages i de fælles handelsnormer for at tage hensyn til udviklingen i produktions- og salgsvilkårene, efter fremgangsmåden i artikel 33.

Artikel 4

1. Medlemsstaterne kontrollerer, at de varer, for hvilke der er fastlagt fælles handelsnormer, er i overensstemmelse med disse.

Denne kontrol kan gennemføres i alle handelsled samt under transport.

2. Medlemsstaterne træffer egnede foranstaltninger med henblik på iværksættelse af sanktioner for overtrædelse af bestemmelserne i artikel 2.

3. Medlemsstaterne meddeler senest en måned efter ikrafttrædelsen af de enkelte handelsnormer de øvrige medlemsstater og Kommissionen navn og adresse på de organer, der varetager kontrollen med den vare eller gruppe af varer, for hvilken den pågældende norm er udstedt.

4. Der fastsættes i fornødent omfang gennemførelsesbestemmelser til stk. 1 efter fremgangsmåden i

artikel 33, idet der særlig tages hensyn til sikring af koordinationen af de kontrollerende organers virksomhed og til ensartet fortolkning og anvendelse af de fælles handelsnormer.

AFSNIT II

Producentorganisationer

Artikel 5

1. Ved »producentorganisationer« forstår i denne forordning alle anerkendte organisationer eller sammenslutninger af sådanne organisationer, som er oprettet på initiativ af producenterne med det formål at træffe foranstaltninger, der er egnede til at sikre en rationel udøvelse af fiskeriet og en forbedring af salgsvilkårene for deres varer.

Disse foranstaltninger, der særlig skal fremme gennemførelse af fangstplaner, koncentration af udbudet og regulering af priserne, skal for medlemmerne indebære forpligtelse til:

- at afsætte hele produktionen af den vare eller de varer, som har dannet baggrund for deres indmeldelse, gennem producentorganisationen; denne kan træffe afgørelse om, at forpligtelsen hertil ikke gælder, for så vidt afsætningen sker efter forud fastlagte fælles regler;
- ved produktion og afsætning at anvende de regler, som producentorganisationen har fastsat, særlig med henblik på at forbedre varernes kvalitet og at tilpasse den udbudte mængde til markedets behov.

2. Producentorganisationerne må ikke indtage en dominerende stilling på det fælles marked, medmindre dette er nødvendigt af hensyn til målsætningen i traktatens artikel 39.

3. Rådet fastsætter på forslag af Kommissionen med kvalificeret flertal de almindelige betingelser og regler for denne artikels anvendelse.

Artikel 6

1. Medlemsstaterne kan yde støtte til producentorganisationer, der oprettes efter denne forordnings ikrafttræden, for at tilskynde til oprettelse af sådanne organisationer og lette deres virksomhed.

2. a) Støtten ydes i de første tre år efter anerkendelsesdatoen. Den må i det første år ikke udgøre over 3 %, i det andet år ikke over 2 % og i det tredje år ikke over 1 % af værdien af den inden for producentorganisationens virksomhed afsatte produktion. Den må dog i det første år højst udgøre 60 %, i det andet år højst 40 % og i det tredje år højst 20 % af producentorganisationens administrationsomkostninger.

Udbetalingen af støtten sker over en femårig periode efter anerkendelsen.

b) Uanset stk. 2, litra a), kan denne støtte ydes til producentorganisationer, der oprettes inden for en periode på fem år efter ikrafttrædelsen af denne forordning, i fem år efter deres anerkendelse på betingelse af, at oprettelsen af disse organisationer fører til en forbedring af produktions- og handelsstrukturerne i forhold til den bestående situation.

Denne støtte er i det første, andet, tredje, fjerde og femte år henholdsvis maksimalt 5 %, 4 %, 3 %, 2 % og 1 % af værdien af den inden for producentorganisationens virksomhed afsatte produktion.

Denne støtte må dog i det første år højst udgøre 80 %, i det andet år højst 70 %, i det tredje år højst 60 %, i det fjerde år højst 40 % og i det femte år højst 20 % af producentorganisationernes administrationsudgifter.

Udbetalingen af støtten sker over en syvårig periode efter anerkendelsen.

3. Værdien af de afsatte varer fastsættes for hvert år på grundlag af:

- den gennemsnitsproduktion, som de tilsluttede producenter har afsat i de tre kalenderår forud for deres indmeldelse;
- de gennemsnitlige producentpriser, der inden for samme tidsrum er opnået af disse producenter.

4. I de første fem år efter oprettelsen af de i artikel 9 omhandlede interventionsfonds kan medlemsstaterne direkte eller gennem kreditinstitutter yde producentorganisationerne støtte i form af lån på særlige vilkår til dækning af en del af de forventede omkostninger ved de i artikel 9 omhandlede markedsinterventioner.

5. Kommissionen underrettes om ydelse af støtte i medfør af stk. 2 gennem en rapport, som medlemssta-

terne tilsender den ved udgangen af hvert regnskabsår.

Den i stk. 4 omhandlede støtte meddeles Kommissionen, når den ydes.

6. Rådet fastsætter på forslag af Kommissionen med kvalificeret flertal de almindelige betingelser og regler for denne artikels anvendelse.

Artikel 7

1. Såfremt en producentorganisation anses som repræsentativ for produktionen og afsætningen i et kystområde eller på et eller flere landingssteder i det pågældende kystområde, kan den pågældende medlemsstat gøre følgende regler ufravigelige for producenter, der ikke er medlemmer af denne organisation, og som afsætter en eller flere af de i artikel 1, stk. 2, nævnte varer i kystområdet eller på et eller flere af de pågældende landingssteder:

- a) de i artikel 5, stk. 1, andet afsnit, andet led, omhandlede afsætningsregler,
- b) de regler, som organisationen har vedtaget vedrørende tilbagetagelse fra markedet for varerne i bilag I, under A og D, for så vidt tilbagetagelsesprisen svarer til de priser, der er fastsat i medfør af artikel 12.

De regler, som organisationen har vedtaget vedrørende tilbagetagelsesprisen for de i artikel 1, stk. 2, litra a) og c), omhandlede ferske eller kølede varer bortset fra varer i bilag I, under A og D, kan dog udvides til også at gælde de ikke-medlemmer af organisationen, der er bosat i de i første afsnit nævnte områder.

Det kan vedtages, at ovennævnte regler ikke anvendes for visse former for salg.

2. Bestemmelserne i stk. 1 kan af medlemsstaterne kun anvendes på de kystområder, hvor produktions- og afsætningsvilkårene er ensartede.

3. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen de regler, de i henhold til stk. 1 agter at gøre ufravigelige.

Kommissionen kan, inden for to måneder efter at reglerne er blevet meddelt:

- a) vedtage, at de meddelte regler ikke kan gøres ufravigelige, eller

- b) annullere medlemsstatens beslutning om at udvide anvendelsen af reglerne, især såfremt den i henhold til artikel 2 i forordning nr. 26 fastslår, at traktatens artikel 85, stk. 1, gælder for den aftale, vedtagelse eller praksis, på grundlag af hvilken de pågældende regler vedtages eller gennemføres. I dette tilfælde gælder Kommissionens afgørelse med hensyn til denne aftale, vedtagelse eller praksis først fra den dato, hvor dette fastslås.

4. Medlemsstaterne træffer alle passende foranstaltninger for at

- kontrollere overholdelsen af ovennævnte regler,
- iværksætte sanktioner ved overtrædelse af nævnte regler.

De meddeler straks Kommissionen disse foranstaltninger.

5. Såfremt stk. 1 anvendes, kan den pågældende medlemsstat beslutte, at ikke-medlemmer er pligtige til at betale organisationen hele eller en del af det kontingent, der indbetales af de tilsluttede producenter, for så vidt kontingentet skal dække administrationsomkostningerne i forbindelse med anvendelsen af den i stk. 1 omhandlede ordning.

6. Såfremt stk. 1 anvendes, sikrer medlemsstaterne i givet fald gennem producentorganisationerne tilbagetagelsen af de varer, der ikke er i overensstemmelse med afsætningsreglerne, eller som ikke har kunnet sælges til en pris, der mindst svarer til tilbagetagelsesprisen.

7. Rådet fastsætter på forslag af Kommissionen med kvalificeret flertal de almindelige regler for anvendelsen af denne artikel.

8. Fortegnelsen over de områder, der er nævnt i stk. 1, samt de øvrige gennemførelsesbestemmelser til denne artikel vedtages efter fremgangsmåden i artikel 33.

Artikel 8

1. Såfremt artikel 7, stk. 1, anvendes, kan medlemsstaten yde en godtgørelse til ikke-medlemmer, der er etableret i Fællesskabet, for de mængder varer,

- der ikke må afsættes i henhold til artikel 7, stk. 1, litra a), eller
- som er trukket tilbage fra markedet i henhold til artikel 7, stk. 1, litra b).

Denne godtgørelse ydes uden forskelsbehandling begrundet i producenternes nationalitet eller etableringssted og må ikke overstige 60 % af det beløb, der fremkommer ved, at den i overensstemmelse med artikel 12 fastsatte tilbagetagelsespris anvendes på de tilbagetagne mængder.

2. Omkostningerne ved ydelsen af den i stk. 1 omhandlede godtgørelse påhviler den pågældende medlemsstat.

AFSNIT III

Prisordning

Artikel 9

1. Producentorganisationerne kan for de i artikel 1 omhandlede varer fastsætte en tilbagetagelsespris, under hvilken de ikke sælger de af deres medlemmer indleverede varer.

I så fald

- yder producentorganisationerne de tilsluttede producenter en godtgørelse for de tilbagetagne mængder af de i bilag I, under A og D, anførte varer, der opfylder de normer, der er fastsat i henhold til artikel 2;
- kan producentorganisationerne yde de tilsluttede producenter en godtgørelse for de tilbagetagne mængder af de øvrige i artikel 1 nævnte varer, der ikke er anført i bilag I, under A og D.

For hver af de i artikel 1 omhandlede varer kan der i henhold til stk. 5 fastsættes et maksimum for tilbagetagelsesprisen.

2. Producentorganisationerne må kun disponere over de således tilbagetagne varer på en sådan måde, at den normale afsætning af de pågældende varer ikke hindres.

3. Til finansiering af disse tilbagetagelsesforanstaltninger opretter producentorganisationerne interventionsfunds, som finansieres ved kontingenter, der beregnes på basis af de varemængder, der bringes i handelen, eller de anvender et fordelingsystem.

4. Producentorganisationerne meddeler de nationale myndigheder følgende oplysninger, som disse sender til Kommissionen:

- en fortegnelse over de varer, for hvilke de vil anvende den i stk. 1 omhandlede ordning,

- det tidsrum, i hvilket tilbagetagelsespriserne anvendes,
- størrelsen af de påtænkte og anvendte tilbagetagelsespriser.

5. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 33.

Artikel 10

1. Før fangstsæsonens begyndelse fastsættes en orienteringspris for hver af de i bilag I, under A og D, anførte varer.

Disse priser gælder i hele Fællesskabet og fastsættes for hver fangstsæson eller for de enkelte perioder, fangstsæsonen opdeles i.

2. Orienteringsprisen fastsættes:

- på grundlag af gennemsnittet af de noteringer, der på de repræsentative engrosmarkeder eller i de repræsentative havne i løbet af de sidste tre fangstsæsoner forud for fastsættelsen af denne orienteringspris er konstateret for en betydelig del af Fællesskabets produktion og en vare med nøje fastlagte handelsegenskaber,
- under hensyn til den forventede udvikling i produktion og efterspørgsel.

Ved fastsættelsen tages der endvidere hensyn til nødvendigheden af

- at sikre stabile priser på markedet og undgå produktionsoverskud i Fællesskabet,
- at bidrage til opretholdelsen af producenternes indkomst,
- at tage forbrugernes interesser i betragtning.

3. Rådet fastsætter på forslag af Kommissionen med kvalificeret flertal den i stk. 1 nævnte orienteringspris.

Artikel 11

1. I hele det tidsrum, hvor orienteringsprisen finder anvendelse, meddeler medlemsstaterne Kommissionen de noteringer, der konstateres på de repræsentative engrosmarkeder eller i de repræsentative havne for varer med de kendetegn, som er lagt til grund for fastsættelsen af orienteringsprisen.

2. Som repræsentative ifølge stk. 1 anses de markeder og havne i medlemsstaterne, hvor en betydelig del af Fællesskabets produktion af en bestemt vare afsættes.

3. Medlemsstaterne meddeler hvert kvartal Kommissionen engrossalgspriserne i det foregående kvartal for de i bilag IV, under B, omhandlede varer, som er nedfrosset om bord og på land.

4. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel og fortegnelsen over de i stk. 2 omhandlede repræsentative markeder og havne fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 33.

Artikel 12

1. For hver af de varer, der er anført i bilag I, under A og D, fastsættes en EF-tilbagebetalingspris under hensyn til disse varers friskhed, størrelse eller vægt og behandlingsgrad, i det følgende benævnt »varekategori«, ved at multiplicere et beløb på mindst 70 % og højst 90 % af orienteringsprisen med tilpasningskoefficienten for den pågældende varekategori. Disse koefficienter afspejler prisforskellen mellem den pågældende varekategori og den, der ligger til grund for fastsættelsen af orienteringsprisen. EF-tilbagebetalingsprisen må dog under ingen omstændigheder overstige 90 % af orienteringsprisen.

2. Med det formål at sikre producenterne i landingsområder, der ligger meget fjernt fra Fællesskabets vigtigste forbrugscentre, adgang til markederne på tilfredsstillende betingelser, kan den i stk. 1 omhandlede pris i disse områder reguleres ved hjælp af omregningskoefficienter.

3. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel og navnlig den procentdel af orienteringsprisen, der skal anvendes ved beregningen af tilbagebetalingsprisen, samt de landingsområder, der er omhandlet i stk. 2, fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 33.

Artikel 13

1. Medlemsstaterne yder en finansiel udligning til producentorganisationer, der i henhold til artikel 9 gennemfører interventioner for de i bilag I, under A og D, anførte varer, forudsat at

a) disse organisationers tilbagebetalingspris er EF-tilbagebetalingsprisen som fastsat i overensstem-

melse med artikel 12, idet en tolerance på fra 10 % under til 5 % over denne pris dog er tilladt, for at der bl.a. kan tages hensyn til sæsonbestemte prisudsving på markedet;

b) de tilbagetagne varer opfylder de i overensstemmelse med artikel 2 fastsatte normer;

c) den godtgørelse, der ydes de tilsluttede producenter for de tilbagetagne varemængder,
— ikke er større end det beløb, der fremkommer ved på disse mængder at anvende tilbagebetalingspriser, der er fastsat i overensstemmelse med artikel 12, og
— for de forskellige tilbagetagne mængder mindst er lige så stor som den i stk. 3 fastsatte procentsats af tilbagebetalingsprisen forhøjet med 2,5;

d) der anvendes en tilbagebetalingspris, der mindst svarer til den i artikel 12 omhandlede pris, for hver kategori af den pågældende vare. Producentorganisationer, der som led i de i artikel 5, stk. 1, nævnte foranstaltninger forbyder, at visse varekategorier bringes i omsætning, er imidlertid ikke forpligtet til at anvende EF-tilbagebetalingsprisen for disse varekategorier.

2. Den finansielle udligning ydes kun, såfremt de tilbagetagne varer afsættes til andre formål end konsum eller på sådanne betingelser, at den normale afsætning af de i artikel 12 omhandlede varer ikke hindres.

Udligningen ydes dog ikke, hvis de varer, der tages tilbage i løbet af en dag, ikke udgør en nærmere fastsat minimumsmængde eller-værdi.

3. Den finansielle udligning er lig med:

— 85 % af tilbagebetalingsprisen for de mængder, som den pågældende producentorganisation tager tilbage, når disse mængder ikke overstiger 5 %,

— 70 % af tilbagebetalingsprisen for de mængder, som den pågældende producentorganisation tager tilbage, når disse mængder overstiger 5 % men ikke 10 %,

— 55 % af tilbagebetalingsprisen for de mængder, som den pågældende producentorganisation tager tilbage, når disse mængder overstiger 10 % men ikke 15 %,

— 40 % af tilbagebetalingsprisen for de mængder, som den pågældende producentorganisation tager tilbage, når disse mængder overstiger 15 % men ikke 20 %,

— 0 % af tilbagetagelsesprisen for de mængder, som den pågældende producentorganisation tager tilbage, når disse mængder overstiger 20 %

af de årlige mængder af den pågældende vare, der bringes i omsætning i overensstemmelse med artikel 5, stk. 1. Den finansielle udligning ydes for de tilbagetagne mængder i den rækkefølge, hvori de tages tilbage.

4. Den varemængde, der er leveret af medlemmerne af en organisation, og som tages tilbage af denne eller af en anden organisation i medfør af artikel 7, indgår i beregningen af det finansielle udligningsbeløb, der skal ydes til de pågældende producenters organisation.

De mængder, for hvilke den i artikel 14 omhandlede præmie ydes, fastsættes til 80 % af den mængde, der lægges til grund for beregningen af den finansielle udligning.

5. Det finansielle udligningsbeløb nedsættes med den forudfastsatte værdi af en vare bestemt til andet formål end konsum eller med nettoindtægterne ved afsætning af disse varer til konsum i overensstemmelse med stk. 2. Ovennævnte værdi fastsættes ved fangstsæsonens begyndelse; den ændres imidlertid, dersom der konstateres betydelige og varige prisændringer på markedet i Fællesskabet.

6. Rådet fastsætter på forslag af Kommissionen med kvalificeret flertal de almindelige regler for anvendelsen af denne artikel.

7. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 33.

Artikel 14

1. For visse af de i bilag I, under A og D, omhandlede varer, der er taget tilbage til den i artikel 12 omhandlede tilbagetagelsespris, ydes der en prolongationspræmie, for så vidt de

- er leveret af en tilsluttet producent,
- opfylder visse krav med hensyn til kvalitet, størrelse og behandlingsgrad,
- underkastes en eller flere af de i stk. 5 nævnte former for forarbejdning,
- oplagres i en periode, der skal fastlægges nærmere.

2. Præmien ydes kun for mængder på indtil 15 % af den årlige mængde af den pågældende vare, der

bringes i omsætning i overensstemmelse med artikel 5, stk. 1.

Præmiens størrelse kan ikke overstige de tekniske omkostninger til forarbejdning og oplagring eller overstige 50 % af EF-tilbagetagelsesprisen for den ferske vare.

3. For sardiner og ansjoser, som er fanget i Middelhavsområderne, og som er beregnet til forarbejdning, ydes der på nærmere fastsatte vilkår en særlig prolongationspræmie i en periode på fire år efter ikrafttrædelsen af de i stk. 6 omhandlede gennemførelsesbestemmelser. De mængder, for hvilke denne særlige præmie ydes, indgår ikke i beregningen af den i artikel 13, stk. 3, fastsatte finansielle udligning.

4. I den periode, hvor bestemmelserne i stk. 3 anvendes, ydes den i artikel 16 fastsatte støtte ikke for de varer, der er omhandlet i nævnte stykke.

5. De i denne artikel omhandlede former for forarbejdning er følgende:

- a) — frysning,
 - saltning,
 - tørring,
 - i medfør af stk. 3, fremstilling af konserverede sardiner og ansjoser henhørende under pos. 16.04 i den fælles toldtarif;
- b) filettering eller opskæring, for så vidt dette ledsages af en af de under a) omhandlede former for forarbejdning.

6. Rådet fastsætter på forslag af Kommissionen med kvalificeret flertal de almindelige regler for anvendelsen af denne artikel, herunder ordningen for den i stk. 3 omhandlede særlige prolongationspræmie samt fortegnelsen over de varer, ud over sardiner og ansjoser fra Middelhavet, for hvilke der kan ydes prolongationspræmie.

7. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 33.

Artikel 15

1. For hver af de i bilag II anførte varer eller grupper af varer fastsættes hvert år for Fællesskabet i henhold til artikel 10, stk. 2, en orienteringspris gældende for hele året.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen de noteringer, der konstateres på de repræsentative

engrosmarkeder eller i de repræsentative havne for varer eller grupper af varer med de kendetegn, som er lagt til grund for fastsættelsen af den i stk. 1 omhandlede orienteringspris.

3. Som repræsentative ifølge stk. 2 anses de markeder og havne i medlemsstaterne, hvor en betydelig del af Fællesskabets produktion af en bestemt vare afsættes.

4. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel og fortegnelsen over de i stk. 3 omhandlede repræsentative markeder og havne fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 33.

5. Rådet fastsætter på forslag af Kommissionen med kvalificeret flertal den i stk. 1 omhandlede orienteringspris.

Artikel 16

1. Ligger noteringerne for de i bilag II anførte varer med oprindelse i Fællesskabet på et af de repræsentative markeder eller i en af de repræsentative havne, der er omhandlet i artikel 15, stk. 2, i en periode, i hvilken der viser sig tendens til markedsforstyrrelse, under 85 % af den i artikel 15, stk. 1, omhandlede orienteringspris, kan der ydes producenterne støtte til privat oplagring, såfremt varerne, når de på ny bringes i handelen, opfylder handelsnormerne.

2. Støtten til privat oplagring må ikke overstige de tekniske lageromkostninger og renterne.

3. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel, særlig størrelsen og varigheden af støtten til den private oplagring samt vilkårene for oplagring, fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 33.

Artikel 17

1. For de i bilag III omhandlede tunfisk til konserverindustrien ydes der om fornødent Fællesskabets tunfiskeproducenter en udligningsgodtgørelse.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen de månedlige gennemsnitsnoteringer, der er konstateret på de repræsentative engrosmarkeder eller i de repræsentative havne for de i stk. 1 omhandlede varer med nøje fastlagte handelsegenskaber og med oprindelse i Fællesskabet.

3. Som repræsentative ifølge stk. 2 anses de markeder og havne i medlemsstaterne, hvor en betydelig del af Fællesskabets tunfiskeproduktion afsættes.

4. For de i stk. 1 omhandlede varer fastsættes en EF-producentpris på grundlag af gennemsnittet af de priser, der i løbet af de sidste tre fangstsæsoner forud for fastsættelsen af denne pris er konstateret for en vare med nøje fastlagte handelsegenskaber på de repræsentative engrosmarkeder eller i de repræsentative havne for en betydelig del af Fællesskabets produktion.

5. Rådet fastsætter på forslag af Kommissionen med kvalificeret flertal de almindelige regler for ydelse af den i stk. 1 omhandlede godtgørelse og fastsætter den i stk. 4 omhandlede EF-producentpris.

6. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel, herunder fastsættelsen af de tilpasningskoefficienter, der skal gælde for de forskellige arter af tunfisk, deres størrelse og behandlingsgrad samt fortegnelsen over de i stk. 3 omhandlede repræsentative markeder og havne, fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 33.

Artikel 18

1. For de i bilag IV, under A, punkt 2, anførte varer ydes der om fornødent Fællesskabets producenter af disse varer en udligningsgodtgørelse.

2. Rådet fastsætter på forslag af Kommissionen med kvalificeret flertal de almindelige regler for ydelse af den i stk. 1 omhandlede godtgørelse.

3. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 33.

AFSNIT IV

Ordning for samhandelen med tredjelande

Artikel 19

1. Den fælles toldtarif ændres i overensstemmelse med bilag VI.

2. De almindelige regler for fortolkningen af den fælles toldtarif og de særlige regler for dens anvendelse gælder for tariferingen af de varer, der er

omfattet af denne forordning; den tarifnomenklatur, der følger af anvendelsen af denne forordning, optages i den fælles toldtarif.

3. Medmindre andet er bestemt i denne forordning, eller Rådet på forslag af Kommissionen med kvalificeret flertal har fastsat undtagelser, er det forbudt

- at opkræve afgifter med tilsvarende virkning som told,
- at anvende kvantitative restriktioner.

4. Indtil der på fællesskabsplan iværksættes en ordning for indførsel af varerne i bilag IV, under C, kan medlemsstaterne over for tredjelande opretholde de kvantitative restriktioner, der ved denne forordning ikråfttræden gælder for disse varer.

Artikel 20

1. Sætserne i den fælles toldtarif for de i nedenstående tabel anførte varer suspenderes fuldstændigt:

Position i den fælles toldtarif	Varebeskrivelse
03.01 B I c) 1	Tunfisk til industriel fremstilling af varer henhørende under pos. 16.04
03.02 A I b)	Torsk
03.02 A II a)	Filet af torsk

2. Under tvingende omstændigheder som følge af

- forsyningsvanskeligheder på fællesskabsmarkedet, eller
- opfyldelsen af internationale forpligtelser,

vedtages der fuldstændig eller delvis suspension af tolden i den fælles toldtarif for de i artikel 1 omhandlede varer efter fremgangsmåden i artikel 33.

3. Kommissionen underretter Europa-Parlamentet og Rådet om enhver beslutning, der træffes i henhold til stk. 2.

Artikel 21

1. For at undgå markedsforstyrrelser på grund af tilbud fra tredjelande til unormalt lave priser eller på betingelser, der truer de stabiliseringsforanstaltninger, der er omhandlet i artikel 12, 13, 14, 15 eller 17, fast-

sættes der hvert år efter varekategori for de i bilag I, II og III, bilag IV, under B, og bilag V anførte varer referencepriser gældende for Fællesskabet.

2. For de i bilag I, under A og D, anførte varer er referenceprisen lig med den i henhold til artikel 12, stk. 1, fastsatte tilbagetagelsespris. For de i bilag I, under C, anførte varer fastsættes referenceprisen på grundlag af referenceprisen for de i bilag I, under A, anførte varer under hensyn til forarbejdningssomkostningerne og til nødvendigheden af at sikre et prisforhold, der er i overensstemmelse med markedssituationen.

For de i bilag I, under B, bilag IV, under B, og bilag V anførte varer fastsættes referenceprisen på grundlag af gennemsnittet af referencepriserne for den ferske vare under hensyn til forarbejdningssomkostningerne og til nødvendigheden af at sikre et prisforhold, der er i overensstemmelse med markedssituationen. Hvis der ikke foreligger nogen referencepris for en fersk vare, fastsættes denne pris på grundlag af den referencepris, der gælder for en i handelsmæssig henseende lignende fersk vare.

For de i bilag II anførte varer afledes referenceprisen af den i artikel 15, stk. 1, omhandlede orienteringspris på baggrund af det i artikel 16, stk. 1, omhandlede prisniveau, der kan udløse de i samme artikel fastsatte interventionsforanstaltninger, og den fastsættes under hensyn til markedssituationen for disse varer.

For de i bilag III omhandlede tunfisk til konserverindustrien bestemmes referenceprisen på grundlag af det vejede gennemsnit af de priser franko grænse, der er konstateret på de mest repræsentative importmarkeder eller i de mest repræsentative importhavne i medlemsstaterne i løbet af de sidste tre år før referenceprisens fastsættelse, idet disse priser reduceres med et beløb, der svarer til den told og de afgifter, der eventuelt er opkrævet for varerne, samt med omkostningerne til landing og transport fra Fællesskabets grænseovergangssteder til disse markeder eller havne.

For de forskellige tunfiskeerter og behandlingsgrader anvendes de koefficienter, der er fastsat efter fremgangsmåden i artikel 17, stk. 6.

3. For de i bilag I, under A og D, nævnte varer fastsættes der en pris franko grænse på grundlag af de noteringer, som medlemsstaterne konstaterer med hensyn til de forskellige varekategorier i et bestemt handelsled for en indført vare på de repræsentative importmarkeder eller i de repræsentative importhavne, idet noteringerne reduceres med et beløb, der

svarer til den efter den fælles toldtarif faktisk opkrævede told, og med det afgiftsbeløb, som er opkrævet for disse varer, samt med omkostningerne til landing og transport fra Fællesskabets grænseovergangssteder til disse markeder eller havne.

For de i bilag I, under B og C, bilag II og III, bilag IV, under B, og bilag V nævnte varer udregnes der en pris franko grænse på grundlag af den pris, som hver medlemsstat konstaterer for de sædvanlige handelsmængder, der indføres til Fællesskabet, idet denne pris reduceres med et beløb, der svarer til den efter den fælles toldtarif faktisk opkrævede told, og med det afgiftsbeløb, som er opkrævet for disse varer, samt med landings- og transportomkostningerne.

Medlemsstaterne meddeler regelmæssigt Kommissionen

— noteringerne for de i første afsnit omhandlede varer på de repræsentative markeder eller i de repræsentative havne;

— priserne for de i andet afsnit omhandlede varer.

4. Såfremt prisen franko grænse for en bestemt vare indført fra tredjelande i mindst tre på hinanden følgende markedsdage ligger under referenceprisen, og der indføres betydelige mængder af disse varer:

a) kan den autonome suspension af toldsætterne i den fælles toldtarif ophæves for indførsler, for hvilke det konstateres, at prisen franko grænse er lavere end referenceprisen,

b) kan indførselen af de i bilag I, under A, (undtagen punkt 1), bilag I, under C og D, bilag II, bilag IV, under B, og bilag V, nævnte varer gøres betinget af, at prisen franko grænse fastlagt i overensstemmelse med stk. 3 mindst svarer til referenceprisen,

c) kan indførselen af de i bilag I, under A, punkt 1, og under B samt bilag III, anførte varer under iagttagelse af betingelserne for GATT-konsolideringen gøres betinget af, at der opkræves en udligningsafgift. Finder indførsel til indgangspriser, der er lavere end referenceprisen, imidlertid kun sted fra bestemte lande, eller omfatter sådan indførsel kun bestemte arter, opkræves udligningsafgifter kun ved indførsel fra disse lande eller ved indførsel af disse arter.

Udligningsafgiften er lig med forskellen mellem referenceprisen og prisen franko grænse. Denne

afgift, der er ens for alle medlemsstater, lægges til den gældende told.

5. De i stk. 4, litra c), omhandlede foranstaltninger gælder dog ikke over for tredjelande, der forpligter sig til på bestemte betingelser at garantere, at deres varer vil blive udbudt til priser, der ved fastlæggelse i overensstemmelse med stk. 3 mindst svarer til referenceprisen, og som i praksis overholder denne pris ved deres leverancer til Fællesskabet.

6. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel og især referenceprisens størrelse fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 33. Anvendelse og ophævelse af de i stk. 4 fastsatte foranstaltninger vedtages efter samme fremgangsmåde.

I tidsrummet mellem forvaltningskomiteens regelmæssige møder træffer Kommissionen dog afgørelse om disse foranstaltninger. I så fald gælder disse indtil ikrafttrædelse af de efter fremgangsmåden i artikel 33 eventuelt trufne foranstaltninger.

Artikel 22

1. For at undgå markedsforstyrrelse på grund af tilbud fra tredjelande til unormalt lave priser kan der fastsættes referencepriser for de i bilag IV, under A, punkt 1, omhandlede varer før begyndelsen af hver fangstsæson. Disse priser kan være differentieret efter nærmere fastlagte perioder inden for hver fangstsæson, afhængigt af den sæsonbestemte udvikling i noteringerne.

2. De i stk. 1 omhandlede referencepriser fastsættes på grundlag af gennemsnittet af de producentpriser, der er konstateret i de sidste tre år forud for tidspunktet for fastsættelsen af referenceprisen for en vare med fastlagte handelsegenskaber i repræsentative produktionsområder inden for Fællesskabet.

3. Såfremt prisen franko grænse, gældende for en sending af sædvanlig handelsmæssig mængde af de i stk. 1 omhandlede varer fra et bestemt udførselsland, er lavere end referenceprisen, kan der for indførsel af disse varer fra det pågældende tredjeland under iagttagelse af betingelserne for GATT-konsolideringen opkræves en udligningsafgift lig med forskellen mellem referenceprisen og prisen franko grænse, forhøjet med incidensen af den faktisk opkrævede told i henhold til den fælles toldtarif. Kommissionen

følger regelmæssigt udviklingen i priserne franko grænse på varer, der indføres fra hvert udførselsland.

4. Dog opkræves den i stk. 3 omhandlede udligningsafgift ikke over for tredjelande, der er villige til og i stand til at garantere, at den anvendte pris, forhøjet med den faktisk opkrævede told i henhold til den fælles toldtarif ved indførsel til Fællesskabet af de i stk. 1 omhandlede varer med oprindelse i og udført fra deres område, ikke vil være lavere end referenceprisen, og at enhver fordrejning af samhandelen vil blive undgået.

5. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel, især vedrørende referenceprisernes størrelse, fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 33. Indførelse, ændring eller ophævelse af udligningsafgiften samt tredjelandes adgang til at blive omfattet af stk. 4 fastlægges efter samme fremgangsmåde.

Artikel 23

1. Rådet kan, for så vidt dette er nødvendigt, for at den fælles markedsordning for fiskerivarer kan fungere tilfredsstillende, på forslag af Kommissionen med kvalificeret flertal i særlige tilfælde beslutte, at proceduren for aktiv forædling ikke eller kun delvis kan anvendes på de varer, der er omhandlet i artikel 1, stk. 2, litra a), b) og c), og som er bestemt til fremstilling af de i litra b), c), e) og f) i nævnte stykke omhandlede varer.

2. Den mængde råvarer, for hvilke der i henhold til proceduren for aktiv forædling ikke opkræves told eller afgifter med tilsvarende virkning, skal svare til de faktiske forhold, der gør sig gældende for den pågældende forædlingsproces.

Artikel 24

1. Bliver markedet i Fællesskabet for en eller flere af de i artikel 1, stk. 2, omhandlede varer på grund af indførsel eller udførsel udsat for eller truet af alvorlige forstyrrelser, der kan bringe virkeliggørelsen af de i traktatens artikel 39 fastsatte mål i fare, kan der i samhandelen med tredjelande anvendes egnede foranstaltninger, indtil den faktiske forstyrrelse eller faren derfor er ophørt.

Rådet fastsætter på forslag af Kommissionen med kvalificeret flertal gennemførelsesbestemmelserne til dette stykke og bestemmer, i hvilke tilfælde og inden for hvilke grænser medlemsstaterne kan træffe beskyttelsesforanstaltninger.

2. Indtræder den i stk. 1 omhandlede situation, træffer Kommissionen på begæring af en medlemsstat eller på eget initiativ de nødvendige foranstaltninger, som meddeles medlemsstaterne og straks bringes i anvendelse. Indgiver en medlemsstat en begæring til Kommissionen, træffer denne afgørelse herom inden 24 timer fra begæringens modtagelse.

3. Enhver medlemsstat kan forelægge den af Kommissionen truffene foranstaltninger for Rådet inden for en frist på tre arbejdsdage efter den dag, hvor meddelelsen er modtaget. Rådet træder straks sammen. Det kan med kvalificeret flertal ændre eller annullere den pågældende foranstaltning.

Artikel 25

1. For at muliggøre en økonomisk betydelig udførsel af de i artikel 1, stk. 2, omhandlede varer på basis af verdensmarkedspriserne, kan forskellen mellem disse priser og priserne inden for Fællesskabet i fornødent omfang udlignes ved en eksportrestitution. Disse bestemmelser tager især sigte på varer, af hvilke der er et tilfredsstillende udbud i Fællesskabet, og som ved ydelse af restitution kan tilpasses særlige handelsbetingelser på verdensmarkedet.

2. Restitutionen er ens for hele Fællesskabet. Den kan differentieres efter bestemmelsessted.

Den fastsatte restitution ydes på begæring af den eventuelle modtager.

Ved restitutionens fastsættelse tages der navnlig hensyn til nødvendigheden af at skabe ligevægt mellem anvendelsen af Fællesskabets basisprodukter med henblik på eksport til tredjelande af forarbejdede varer og anvendelsen af varer fra disse lande, der tillades indført til forædling.

Restitutionerne fastsættes med regelmæssige tidsintervaller efter fremgangsmåden i artikel 33.

Kommissionen kan, såfremt det er nødvendigt, på begæring af en medlemsstat eller på eget initiativ ændre restitutionerne inden for tidsintervallerne.

3. Ved udførsel af de i artikel 1, stk. 2, omhandlede varer er restitutionsbeløbet det, der gælder på udførselsdagen.

4. Rådet fastsætter på forslag af Kommissionen med kvalificeret flertal de almindelige regler for ydelse af eksportrestitutioner og kriterierne for fastsættelse af restitutionsbeløbene.

5. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 33.

AFSNIT V

Almindelige bestemmelser

Artikel 26

1. Den af medlemsstaterne i henhold til artikel 6, stk. 1 og 2, ydede støtte refunderes af Den europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget, udviklingssektionen, med 50 % af beløbet.

2. Den i artikel 8, 13, 14, 16, 17 og 18 omhandlede finansiering af interventionsforanstaltninger indrømmes kun for varer hidrørende fra en fiskebestand eller fra en gruppe af fiskebestande inden for de mængder, der eventuelt er tildelt den pågældende medlemsstat af de samlede tilladte fangster af den pågældende fiskebestand eller gruppe af fiskebestande.

3. Rådet fastsætter på forslag af Kommissionen med kvalificeret flertal gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel.

Artikel 27

1. De i artikel 1 omhandlede varer, til hvis fremstilling eller bearbejdning der er anvendt varer, der ikke er omfattet af traktatens artikel 9, stk. 2, og artikel 10, stk. 1, må ikke overgå til fri omsætning inden for Fællesskabet.

2. Medmindre andet er fastsat i andre fællesskabsbestemmelser, træffer medlemsstaterne de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at alle fiskerfartøjer, der fører en medlemsstats flag, under lige vilkår har adgang til havne og anlæg i første afsætningsled samt til alle tekniske installationer og alt udstyr i forbindelse dermed.

Artikel 28

Med forbehold af bestemmelser vedtaget i henhold til traktatens artikel 42 og 43, finder traktatens artikel 92, 93 og 94 anvendelse på produktionen af de i artikel 1 omhandlede varer og på handelen med disse.

Artikel 29

Hvis der på Fællesskabets marked konstateres en prisstigning, hvorved en af de i artikel 10, stk. 1, og artikel 15, stk. 1, omhandlede orienteringspriser eller den i artikel 17, stk. 4, omhandlede EF-producentpris overskrides med mere end en bestemt procentdel, der skal fastlægges nærmere, og hvis dette forhold, når der er udsigt til, at det vil være ved, forstyrrer eller vil kunne forstyrre markedet, kan der træffes de nødvendige foranstaltninger til afhjælpning heraf.

Rådet fastsætter på forslag af Kommissionen med kvalificeret flertal de almindelige regler for anvendelsen af denne artikel.

Artikel 30

Rådet kan på forslag af Kommissionen med kvalificeret flertal ændre bilagene til denne forordning samt de i artikel 12 og 16 omhandlede procentsatser.

Artikel 31

Medlemsstaterne og Kommissionen udveksler de til gennemførelsen af denne forordning nødvendige oplysninger. De nærmere bestemmelser med hensyn til meddelelse og videre formidling af disse oplysninger fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 33.

Artikel 32

1. Der nedsættes en forvaltningskomité for fiskerivarer, i det følgende benævnt »komiteen«, der består af repræsentanter for medlemsstaterne, og som har en repræsentant for Kommissionen som formand.

2. I denne komité tildeles medlemsstaternes stemmer vægt i henhold til traktatens artikel 148, stk. 2. Formanden deltager ikke i afstemningen.

Artikel 33

1. Når der henvises til fremgangsmåden i denne artikel, indbringer formanden enten på eget initiativ eller på begæring af en medlemsstats repræsentant sagen for komiteen.

2. Kommissionens repræsentant forelægger et udkast til de foranstaltninger, der skal træffes. Komiteen afgiver udtalelse om disse foranstaltninger inden for en frist, som formanden kan fastsætte under

hensyn til, hvor meget de forelagte spørgsmål haster. Udtalelsen vedtages med et flertal på 45 stemmer.

3. Kommissionen vedtager foranstaltningerne, som straks finder anvendelse. Såfremt disse foranstaltninger imidlertid ikke er i overensstemmelse med komiteens udtalelse, meddeles de straks Rådet af Kommissionen. Kommissionen kan da i højst en måned fra denne meddelelse udsætte anvendelsen af de foranstaltninger, den har vedtaget.

Rådet kan med kvalificeret flertal inden for en frist på en måned træffe anden afgørelse.

Artikel 34

Komiteen kan undersøge ethvert andet spørgsmål, som formanden på eget initiativ eller på begæring af en medlemsstats repræsentant forelægger den.

Artikel 35

Ved anvendelsen af denne forordning skal der på passende måde samtidig tages hensyn til de i traktatens artikel 39 og 110 fastlagte mål.

Artikel 36

1. a) Rådets forordning (EØF) nr. 100/76 af 19. januar 1976 om den fælles markedsordning for fiskerivarer,

b) Rådets forordning (EØF) nr. 107/76 af 19. januar 1976 om fastsættelse af de almindelige regler for bestemmelse af den procentdel af orienteringsprisen, der lægges til grund ved beregning af tilbagetagelsesprisen for visse fiskerivarer ⁽¹⁾, og

c) Rådets forordning (EØF) nr. 108/76 af 19. januar 1976 om indførelse af almindelige regler for fastsættelse inden for fiskerisektoren af landingsområder, der ligger meget fjernt fra Fællesskabets vigtigste forbrugscentre ⁽²⁾,

ophæves.

2. Henvisninger til de ved stk. 1 ophævede forordninger betragtes som henvisninger til nærværende forordning.

Henvisninger m.v. til artikler i nævnte forordninger læses ifølge sammenligningstabellen i bilag VII.

Artikel 37

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning anvendes fra den 1. juni 1982 eller fra en hvilken som helst tidligere dato, fastsat af Rådet med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 29. december 1981.

På Rådets vegne

P. WALKER

Formand

⁽¹⁾ EFT nr. L 20 af 28. 1. 1976, s. 44.

⁽²⁾ EFT nr. L 20 af 28. 1. 1976, s. 45.

BILAG I

Pos. i den fælles toldtarif	Varebeskrivelse
A. Ferske eller kølede varer:	
1. 03.01 B I a) 1 aa) og 03.01 B I a) 2 aa)	Sild
2. 03.01 B I d) 1	Sardin (<i>Sardina pilchardus</i>)
3. 03.01 B I e) 1 aa)	— Pighaj (<i>Squalus acanthias</i>) — Rødhaj (<i>Scyliorhinus</i> -arter)
4. 03.01 B I f) 1	Rødfisk (<i>Sebastes</i> -arter)
5. ex 03.01 B I h) 1	Torsk (<i>Gadus morrhua</i>)
6. 03.01 B I ij) 1	Sej (<i>Pollachius virens</i>)
7. 03.01 B I k) 1	Kuller (<i>Melanogrammus aeglefinus</i>)
8. 03.01 B I l) 1	Hvilling (<i>Merlangus merlangus</i>)
9. 03.01 B I m) 1	Lange (<i>Molva</i> -arter)
10. ex 03.01 B I o) 1 aa) og ex 03.01 B I o) 2 aa)	Makrel (<i>Scomber scombrus</i>)
11. 03.01 B I p) 1	Ansjos (<i>Engraulis</i> -arter)
12. 03.01 B I q) 1	Rødspætte (<i>Pleuronectes platessa</i>)
13. ex 03.01 B I t) 1	Kulmule (<i>Merluccius</i> -arter)
B. Frosne varer:	
03.01 B I a) 1 bb) og 03.01 B I a) 2 bb)	Sild
C. Filet, fersk eller kølet, under pos. 03.01 B II a), af de under A nævnte varer:	
D. Ferske eller kølede varer og varer kogt i vand:	
ex 03.03 A IV b) 1	Hesterejer af arten <i>Crangon</i>

BILAG II

Pos. i den fælles toldtarif	Varebeskrivelse
A. Frosne varer henhørende under pos. 03.01:	
1. 03.01 B I d) 2	Sardin (<i>Sardina pilchardus</i>)
2. 03.01 B I s) 2	Blankesteen af arterne <i>Dentex dentex</i> og <i>Pagellus</i>
B. Frosne varer henhørende under pos. 03.03:	
1. ex 03.03 A III b)	Taskekrabbe (<i>Cancer pagurus</i>)
2. 03.03 A V a)	Jomfruhummer (<i>Nephrops norvegicus</i>)
3. 03.03 B IV a) 1 aa)	Tiarmet blæksprutte (<i>Loligo</i> -arter)
4. 03.03 B IV a) 1 bb)	Tiarmet blæksprutte (<i>Todarodes sagittatus</i>)
5. 03.03 B IV a) 1 cc)	Tiarmet blæksprutte (<i>Illex</i> -arter)
6. 03.03 B IV a) 2	Tiarmet blæksprutte af arterne <i>Sepia officinalis</i> , <i>Rossia macrosoma</i> og <i>Sepiola rondeleti</i>
7. 03.03 B IV a) 3	Ottearmet blæksprutte af arten <i>Octopus</i>

BILAG III

Tunfisk, fersk, kølet eller frosset, til industriel fremstilling af varer henhørende under pos. 16.04 — pos. 03.01 B I c) 1

A. Gulfinnet tun (*Thunnus albacares*):

1. af vægt pr. stk. mere end 10 kg ⁽¹⁾
2. af vægt pr. stk. 10 kg og derunder ⁽¹⁾

B. Hvid tun (*Thunnus alalunga*):

1. af vægt pr. stk. mere end 10 kg ⁽¹⁾
2. af vægt pr. stk. 10 kg og derunder ⁽¹⁾

C. Andre arter

D. Former for tilvirkning:

1. hel
2. rensset og uden gæller
3. andre (f.eks. uden hoved)

⁽¹⁾ Vægtangivelserne er beregnet efter hele produkter.

BILAG IV

Pos. i den fælles toldtarif	Varebeskrivelse
A. Ferske, kølede eller frosne varer:	
1. 03.01 A I a) 03.01 A III	Ørred Karpe
2. 03.01 A I b) ex 03.03 A II	Laks Hummer (Homarus-arter)
B. Frosne varer af følgende fisk:	
— ex 03.01 B I (hel, uden hoved, rensset eller skåret (undtagen filet))	Rødfisk (Sebastes-arter)
— ex 03.01 B II b) (filet)	Torsk (Gadus morrhua)
— 16.04 C I	Sej (Pollachius virens)
— ex 16.04 F og ex 16.04 G I (filet, rå, belagt med dej, mel eller rasp (paneret))	Kuller (Melanogrammus aeglefinus)
	Hvilling (Merlangus merlangus)
	Lange (Molva-arter)
	Makrel (Scomber scombrus)
	Rødspætte (Pleuronectes platessa)
	Kulmule (Merluccius merluccius)
	Pighaj eller rødhaj (Squalus acanthias eller Scyliorhinus-arter)
	Sild
C. Fisk, tilberedt eller konserveret:	
16.04 D	Sardin
16.04 E	Tunfisk

BILAG V

Pos. i den fælles toldtarif	Varebeskrivelse
Frosne varer af følgende fisk:	
— ex 03.01 B I (hel, uden hoved, rensset eller skåret (undtagen filet))	Torsk (undtagen <i>Gadus morrhua</i>) Makrel (undtagen af arten <i>Scomber scombrus</i>)
— ex 03.01 B II b) (filet)	Kulmule (Merluccius-arter undtagen <i>Merluccius merluccius</i>)
— ex 16.04 F og ex 16.04 G I (filet, rå, belagt med dej, mel eller rasp (paneret))	Alaskasej (<i>Theragra chalcogramma</i>) Lubbe (<i>Pollachius pollachius</i>) Skrubbe (<i>Platichthys flesus</i>)
— ex 03.03 A IV	Rejer (undtagen hesterejer af arten <i>Crangon</i>)
— ex 16.05 B (uden skal og kogt i vand)	Rejer (undtagen hesterejer af arten <i>Crangon</i>)

BILAG VI

KAPITEL 3 I DEN FÆLLES TOLDTARIF

Pos.	Varebeskrivelse	Toldsatser	
		autonom % eller importafgift (1)	bundet %
1	2	3	4
03.01	Fisk, fersk (levende eller døde), kølet eller frosset:		
	A. Ferskvandsfisk:		
	I. Ørred og anden laksefisk:		
	a) Ørred	16	12
	b) Laks	16	3,3
	c) Helt, heltling og snæbel	fri	8
	d) Andre varer	fri	10
	II. Ål (Anguilla-arter)	10	4,3
	III. Karpe	10	8
	IV. Andre varer	fri	(b)
	B. Saltvandsfisk:		
	I. Hel, uden hoved, rensset eller skåret (undtagen filet):		
	a) Sild:		
	1. I perioden 15. februar — 15. juni:		
	aa) Fersk eller kølet	fri	fri
	bb) Frosset	fri	fri
	2. I perioden 16. juni — 14. februar:		
	aa) Fersk eller kølet	20 (a)	15 (a) (c)
	bb) Frosset	20 (a)	15 (a) (c)
	b) Brisling:		
	1. I perioden 15. februar — 15. juni	fri	fri
	2. I perioden 16. juni — 14. februar	20	13

(a) Under forudsætning af, at referenceprisen bliver overholdt. Dersom referenceprisen ikke overholdes, opkræves en udligningsafgift.

(b) Se bilaget.

(c) Der indrømmes toldfrihed for et årligt toldkontingent på 34 000 tons mod tilladelse fra de kompetente myndigheder og på betingelse af, at referenceprisen overholdes.

Pos.	Varebeskrivelse	Toldsatser	
		autonom % eller importafgift (I)	bundet %
1	2	3	4
03.01 (fortsat)	B. I. f) Rødfisk (Sebastes-arter):		
	1. Fersk eller kølet	15	8
	2. Frosset	15	8
	g) Helleflynder (Atlantisk) og hellefisk:		
	1. Helleflynder (Hippoglossus hippoglossus):		
	aa) Fersk eller kølet	15	8
	bb) Frosset	15	8
	2. Hellefisk (Reinhardtius hippoglossoides):		
	aa) Fersk eller kølet	15	8
	bb) Frosset	15	8
	h) Torsk (Gadus morrhua, Boreogadus saida, Gadus ogac):		
	1. Fersk eller kølet	15	13,9
	2. Frosset	15	13,9
	ij) Sej (Pollachius virens):		
	1. Fersk eller kølet	15	15
	2. Frosset	15	15
	k) Kuller (Melanogrammus aeglefinus):		
	1. Fersk eller kølet	15	15
	2. Frosset	15	15
	l) Hvilling (Merlangus merlangus):		
	1. Fersk eller kølet	15	15
	2. Frosset	15	15
	m) Lange (Molva-arter):		
	1. Fersk eller kølet	15	15
	2. Frosset	15	15
	n) Alaskasej (Theragra chalcogramma) og Lubbe (Pollachius pollachius):		
	1. Fersk eller kølet	15	15
	2. Frosset	15	15
	o) Makrel (Scomber scombrus, Scomber japonicus og Orcynopsis unicolor):		
	1. I perioden 15. februar — 15. juni:		
	aa) Fersk eller kølet	fri	fri
	bb) Frosset	fri	fri
	2. I perioden 16. juni — 14. februar:		
	aa) Fersk eller kølet	20	20
	bb) Frosset	20	20
	p) Ansjos (Engraulis-arter):		
	1. Fersk eller kølet	15	15
	2. Frosset	15	15

Pos.	Varebeskrivelse	Toldsatser	
		autonom % eller importafgift (I)	bundet %
1	2	3	4
03.01 (fortsat)	B. I. q) Rødspætte (<i>Pleuronectes platessa</i>):		
	1. Fersk eller kølet	15	15
	2. Frosset	15	15
	r) Skrubbe (<i>Platichthys flesus</i>):		
	1. Fersk eller kølet	15	15
	2. Frosset	15	15
	s) Blankesteen af arterne <i>Dentex dentex</i> og <i>Pagellus</i> :		
	1. Fersk eller kølet	15	15
	2. Frosset	15	15
	t) Kulmule (<i>Merluccius</i> -arter):		
	1. Fersk eller kølet	15	15 (a)
	2. Frosset	15	15 (a)
	u) Blåhvilling (<i>Micromesistius poutassou</i> eller <i>Gadus poutassou</i>)	15	15
	v) Andre varer	15	15
	II. Filet:		
	a) Fersk eller kølet	18	18
	b) Frosset:		
	1. Af torsk (<i>Gadus morrhua</i> , <i>Boreogadus saida</i> , <i>Gadus ogac</i>)	18	15 (b)
	2. Af sej (<i>Pollachius virens</i>)	18	15
	3. Af kuller (<i>Melanogrammus aeglefinus</i>)	18	15
	4. Af rødfisk (<i>Sebastes</i> -arter)	18	13,9
	5. Af hvilling (<i>Merlangus merlangus</i>)	18	15
	6. Af Lange (<i>Molva</i> -arter)	18	15
	7. Af tunfisk (<i>Thunnus</i> -arter og <i>Euthynnus</i> -arter)	18	18
	8. Af makrel (<i>Scomber scombrus</i> , <i>Scomber japonicus</i> og <i>Orcynopsis unicolor</i>)	18	15
	9. Af kulmule (<i>Merluccius</i> -arter)	18	15
	10. Af haj (<i>Squalus</i> -arter)	18	15
	11. Af rødspætte (<i>Pleuronectes platessa</i>)	18	15
	12. Af Skrubbe (<i>Platichthys flesus</i>)	18	15
	13. Af sild	18	15
	14. Af anden fisk	18	15
	C. Lever, rogn og mælke	14	10

(a) Toldsats på 8 % for nordamerikanske kulmuler (*Merluccius bilinearis*) inden for rammen af et årligt toldkontingent på 2 000 tons mod tilladelse fra de kompetente myndigheder.

(b) Toldsats på 8 % for torsk (*Gadus morrhua*) inden for rammen af et årligt toldkontingent på 10 000 tons mod tilladelse fra de kompetente myndigheder.

Pos.	Varebeskrivelse	Toldsatser	
		autonom % eller importafgift (1)	bundet %
1	2	3	4
03.02	Fisk, saltet, i saltlage, tørret eller røget (også varmrøget): A. Saltet, i saltlage eller tørret: I. Hel, uden hoved, rensat eller skåret (undtagen filet): a) Sild b) Torsk (Gadus morrhua, Boreogadus saida, Gadus ogac) c) Ansjos (Engraulis-arter) d) Helleflynder (Hippoglossus hippoglossus) e) Laks, saltet eller i saltlage f) Andre varer II. Filet: a) Af torsk (Gadus morrhua, Boreogadus saida, Gadus ogac) b) Af laks, saltet eller i saltlage c) Af hellefisk (Reinhardtius hippoglossoides), saltet eller i saltlage d) Af anden fisk B. Røget: I. Sild II. Laks III. Hellefisk (Reinhardtius hippoglossoides) IV. Helleflynder (Hippoglossus hippoglossus) V. Makrel (Scomber scombrus, Scomber japonicus und Orcynopsis unicolor) VI. Ørred VII. Ål (Anguilla-arter) VIII. Andre varer C. Lever, rogn og mælke D. Fiskemel		
03.03	Krebsdyr og bløddyr, med eller uden skal, ferske (levende eller døde), kølede, frosne, saltede, i saltlage eller tørrede; krebsdyr med skal, kogt i vand: A. Krebsdyr: I. Languster II. Hummer (Homarus-arter): a) Levende b) I andre tilfælde: 1. Hel 2. I andre tilfælde: aa) Frosset bb) I andre tilfælde		

(a) Denne toldsats er indtil videre suspenderet.

(b) Der indrømmes toldfrihed for et årligt toldkontingent på 25 000 tons mod tilladelse fra de kompetente myndigheder.

(c) Se bilag.

Pos.	Varebeskrivelse	Toldsatser	
		autonom % eller importafgift (I)	bundet %
1	2	3	4
03.03 (fortsat)	A. III. Krabber og krebs:		
	a) Krabber af arterne <i>Paralithodes camchaticus</i> , <i>Chionoecetes</i> og <i>Callinectes sapidus</i>	18	12,4
	b) Andre varer	18	15
	IV. Rejer:		
	a) Rejer af arten <i>Pandalidae</i>	18	12
	b) Hesterejer af arten <i>Crangon</i> :		
	1. Ferske, kølede eller kogt i vand	18	18
	2. I andre tilfælde	18	18
	c) Andre varer	18	18
	V. Andre varer:		
	a) Jomfruummer (<i>Nephrops norvegicus</i>):		
	1. Frosset	14	12
	2. I andre tilfælde	14	12
	b) Andre varer	14	12
	B. Bløddyr:		
	I. Østers:		
	a) Flade østers af vægt pr. stk. 40 g og derunder	fri	fri
	b) Andre varer	18	18
	II. Muslinger	10	10
	III. Snegle, undtagen havsnegle	6	fri
	IV. Andre varer:		
	a) Frosset:		
	1. Tiarmet blæksprutte af arten <i>Kalmar</i> :		
	aa) <i>Loligo</i> -arter	8	6
	bb) <i>Todarodes sagittatus</i>	8	6
	cc) <i>Illex</i> -arter	8	8
	dd) Andre varer	8	8
	2. Tiarmet blæksprutte af arterne <i>Sepia officinalis</i> , <i>Bosia macro-</i> <i>soma</i> og <i>Sepiola rondeleti</i>	8	8
	3. Ottearmet blæksprutte af arten <i>Octopus</i>	8	8
	4. Kammusling (<i>Pecten maximus</i>)	8	8
	5. Toppimuslinger og andre <i>Veneridae</i> -arter	8	8
	6. Andre varer	8	8
	b) I andre tilfælde:		
	1. Tiarmet blæksprutte af arten <i>Kalmar</i> :		
	aa) <i>Loligo</i> -arter	8	6
	bb) <i>Todarodes sagittatus</i>	8	6
	cc) <i>Illex</i> -arter	8	8
	dd) Andre varer	8	8
	2. Andre varer	8	8

BILAG VII

SAMMENLIGNINGSTABEL

Forordning (EØF) nr. 100/76

Nærværende forordning

Artikel

Artikel

8	9
9	10
10	11
11	13
12	—
13	—
14	15
15	16
16	17
17	20
18	19
19	21
20	22
21	23
22	24
23	25
24	26
25	27
26	28
27	29
28	—
29	30
30	31
31	32
32	33
33	34
34	35
35	36
36	37
